

Práce se zabývá tématem sociální komunikace. Jejím hlavním úkolem je strukturovat toto téma a aplikovat analýzu sociální komunikace zaměřenou na vybranou skupinu mládeže. V první části je téma pojato v obecné rovině. Vymezuje pojem a jeho místo v sociologii a v jiných společenských vědách. V práci je charakterizován rámec sociální komunikace (komunikační akt, aktéři, komunikační kanál). Dále popisuje dělení komunikačních prostředků a jejich možnosti. Rozebírá obsahy a styly komunikačního procesu, funkce a účel sociální komunikace. Zabývá se také faktory ovlivňujícími komunikaci (komunikační kontext, prostředky využité pro komunikaci, participující osobnosti a sociální prostředí). Druhá část je věnována vlastní realizované případové studii sociální komunikace mládeže ve vybraném regionu Kolínska. Zjišťuje to, jaké používají komunikační prostředky, zda preferují možnosti osobní komunikace či využití moderních komunikačních prostředků, jaká jsou jejich komunikační témata s kamarády a jaká s rodiči a jaký je účel jejich komunikace s jednotlivými typy komunikátorů (rodiče/kamarádi). Také se zaměřuje na používání doprovodných komunikačních jevů (emotikony, akronymy, neverbální setkávací rituály). Pozornost je věnována také tomu, zda se odpovědi na jednotlivé okruhy mění v rámci rozlišení města a venkova.